

18392 LLEI ORGÀNICA 12/2007, de 22 d'octubre, de Règim Disciplinari de la Guàrdia Civil. («BOE» 254, de 23-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, dictada en desplegament del que disposa l'article 104 de la Constitució, va establir en l'apartat primer de l'article 15 la previsió que la Guàrdia Civil, a efectes disciplinaris, hauria de regir-se per la seua normativa específica. La dita previsió es va materialitzar en la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, del Règim Disciplinari de la Guàrdia Civil, norma que va suposar una fita destacable en eixe desig d'adaptar el model disciplinari del cos al marc constitucional, que es configurava com una norma innovadora, de reconeguda qualitat tècnica, que, a partir dels elements bàsics de tot sistema disciplinari, compaginava les figures i els conceptes propis del llavors vigent règim disciplinari de les forces armades, amb altres extrems de les disposicions reguladores dels cossos policials.

L'aplicació de la dita llei disciplinària de la Guàrdia Civil s'ha produït amb comptades disfuncions. Però resulta indubtable que hi ha factors, socials i institucionals, que n'aconsellen una adaptació en profunditat. Factors manifestats, no sols pels diferents pronunciaments judicials que han interpretat i, de vegades, corregit el tenor de la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, sinó també per les demandes sorgides de la mateixa evolució de la societat espanyola, a la qual, en definitiva, servix la Guàrdia Civil. Existixen, així, noves realitats, problemes i reptes que, encara que no exclusivament, han d'atallar-se també per mitjà de solucions disciplinàries.

Resulta adequat recordar que la disciplina ha constituït una noció present, de manera constant, en l'evolució de la Guàrdia Civil des del seu mateix moment fundacional. Disciplina entesa no sols com l'exigible rigor en el compliment de les lleis i els estatuts del cos, sinó també com un concepte revelador de la vinculació i el compromís personal del servidor públic amb els principis i valors de la institució a la qual pertany. Estant ambdós accepcions permanentment vinculades, ja que no pot haver-hi un respecte i un compliment de les normes sense una assumpció personal voluntària i pacífica del seu contingut, resulta essencial per al desenrotllament i reforçament de la institució que el règim disciplinari que s'aplique als seus membres siga igualment respectuós amb els principis, els valors i les funcions pròpies d'esta, i garant de la màxima seguretat jurídica que ha de revestir l'aplicació d'eixe règim disciplinari als membres del cos. Tot això des d'una concepció moderna i actual de la Guàrdia Civil en la qual s'unixen les funcions policials que exercix, amb la naturalesa militar de la seua estructura.

Esta nova llei disciplinària per a la Guàrdia Civil, que troba acomodament en el procés de modernització en què des de fa temps està embarcat el conjunt de l'Administració pública espanyola, dissenya una reforma que partix de plantejaments realistes i sòlids, substituïx el que ha quedat obsolet i actualitza el que es troba desfasat en el context d'una societat com l'espanyola, que està en permanent evolució. Tot això sense perdre de vista que l'objectiu i la mateixa justificació del règim disciplinari

d'una organització armada i jerarquitzada com és la Guàrdia Civil, caracteritzada per la seua naturalesa militar i que dedica la major part de l'activitat al manteniment de l'orde i la seguretat ciutadana, continua sent la preservació dels valors essencials del servei als ciutadans, la garantia de la convivència democràtica i la defensa de la legalitat.

II

Des d'eixe plantejament, i mantenint aquells aspectes de la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, el significat i els efectes dels quals conserven plena actualitat, s'introdueixen importants novetats, ja en la part substantiva del règim disciplinari, ja en la processal. Algunes d'estes constitueixen reformes o puntualitzacions de certes regles, que segueixen les pautes marcades per la jurisprudència del Tribunal Constitucional i de la Sala Quinta del Tribunal Suprem; d'altres donen entrada a conceptes fins ara inèdits en l'àmbit disciplinari militar, però ja existents en les normes que regulen l'activitat de les administracions públiques; i, sens dubte, la present llei pretén donar cabuda a un model disciplinari rigorós, modern i extraordinàriament garant amb els qui els siga aplicable: la supressió de diverses figures sancionadores, la modificació dels tipus d'infraccions o la incorporació expressa de majors garanties procedimentals en l'exercici de la potestat disciplinària són mostres significatives d'eixos propòsits.

Sens dubte, les novetats més importants introduïdes s'emmarquen en l'objectiu que impregna tota la llei de trobar un equilibri correcte entre els instruments que el cos de la Guàrdia Civil necessita per al manteniment d'un model disciplinari eficient i actual, amb la supressió de determinades figures jurídiques, l'aplicació de les quals, en circumstàncies ordinàries, resulten desfasades, difícilment justificables i excessivament oneroses per als membres de la Guàrdia Civil.

Eixe és el motiu, en primer lloc, de la supressió de la figura de l'arrest del quadro de sancions disciplinàries, i queda limitada l'eventual aplicació d'esta figura sancionadora, típica del règim disciplinari de les forces armades, per als supòsits en què es duguen a terme missions de naturalesa militar o quan el personal del cos s'integre en unitats militars generalment desplaçades a l'estranger, situacions en què és necessari donar un tractament unitari a les conseqüències dels il·lícits disciplinaris.

En segon lloc, la llei ha precisat el que ha de ser l'àmbit material d'aplicació del Codi Penal Militar als membres de la Guàrdia Civil, en considerar que molts dels tipus penals que este recull resulten, en circumstàncies quotidianes, de nul·la o escassa aplicabilitat als integrants d'un cos les funcions ordinàries del qual estan majoritàriament associades a l'àmbit policial, i no al castrense.

D'ací que l'aplicabilitat del Codi Penal Militar, en la seua integritat, al cos de la Guàrdia Civil, estiga circumscrita a aquelles situacions extraordinàries que, per la seua mateixa naturalesa, exigixen la dita subjecció, com succeïx en temps de guerra, durant la vigència de l'estat de setge i en el compliment de missions de caràcter militar, o quan el personal del dit cos s'integre en unitats militars.

Finalment, i dins ja de l'estricta marc del règim disciplinari previst en la llei, han de destacar-se determinades novetats que reflectixen l'interés per millorar els elements materials i procedimentals del dit model disciplinari, objectiu que es manifesta, per exemple, a través de l'aclariment efectuat en la descripció de la majoria de les conductes que constitueixen el catàleg de faltes, o per mitjà de l'actualització realitzada en el catàleg de sancions aplicables.

III

El títol I s'inicia proclamant, en l'article primer, l'objecte del règim disciplinari de la Guàrdia Civil, i ho fa ampliant-lo, expressament, a la defensa de la Constitució

com una mostra més de la subordinació i acatament que qualssevol de les institucions i cossos de l'Estat ha de mostrar cap a la norma fonamental i fonamentada del nostre model d'Estat, però també, i molt especialment, per a subratllar el caràcter normatiu del nostre text fonamental, els principis i preceptes del qual han de presidir les actuacions i les relacions de servei de l'institut.

El títol II, dedicat a les faltes i les sancions, ha incorporat substancials novetats, com succeïx en el catàleg d'infraccions, bé per a perfilar certs tipus o per a donar entrada a d'altres, segons l'experiència adquirida en l'aplicació de la llei i d'acord amb les directrius jurisprudencials. Mostres d'això són, per exemple, la introducció del concepte jurisprudencial de la falta d'abandó de servei, o la tipificació expressa, com a faltes molt greus, de conductes constitutives d'assetjament de naturalesa moral o psicològica o atemptatòries contra la llibertat sexual. S'ha incrementat la protecció del dret fonamental d'associació i s'han precisat les actuacions que excedixen els límits legals de l'exercici d'este. Igualment es reforça la integritat i l'exemplaritat del cos que proscriu conductes que són del tot incompatibles, socialment i professionalment, amb la imatge d'este, com són les relacionades amb el consum de drogues, alcohol i altres substàncies tòxiques.

Sens dubte, la ja mencionada desaparició de l'arrest del quadro de sancions disciplinàries constituïx una de les innovacions més significatives de la present llei. D'altra banda, i a fi de superar un tractament distint entre els membres de la Guàrdia Civil i la resta de funcionaris de l'Administració general de l'Estat, també s'ha considerat oportú elevar d'un a sis anys la duració màxima de la sanció de suspensió d'ocupació, per a aquells casos en què siga imposada per la comissió d'una falta molt greu.

Finalment, resulta innovadora la regulació del règim disciplinari aplicable als alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil que, amb inadequada sistemàtica, estava inclosa en una disposició adicional de la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, i que ara queda desplegada al llarg de l'articulat de la present llei, de manera més adequada a la realitat i al règim dins del cos d'estos alumnes.

Els canvis incorporats en el títol III, relatiu a l'exercici de la potestat disciplinària, són, igualment, fruit de l'objectiu d'equilibrar els interessos de la institució i el respecte a les garanties de les persones que la integren.

El títol IV, que desplega el procediment sancionador, recull dins de les seues disposicions generals de caràcter procedimental les garanties i els drets que assistixen als interessats en tots els procediments disciplinaris, incloent-hi els instruits per falta lleu, amb la qual cosa se supera un buit existent, respecte d'això, en la normativa anterior. Així mateix, es determina el contingut de l'orde d'inici del procediment per a desterrar qualsevol indicatiu d'indefensió i se substituïx l'anterior procediment oral, per a la sanció de faltes lleus, per un de nou simplificat de caràcter escrit.

Finalment, cal destacar que, si bé es manté l'estructura dels expedients sancionadors, s'han incorporat una sèrie de novetats destacables: d'una banda, s'introdueix la conformitat de l'expedientat amb la responsabilitat que s'impute en el plec de càrrecs; d'altra, el principi de contradicció en la pràctica de les proves en la segona fase del procediment, una vegada ha sigut formulat l'escrit d'acusació provisional que constituïx el plec de càrrecs, en línia amb el que s'ha mantingut en la recent jurisprudència del Tribunal Constitucional i de la Sala Quinta Militar del Tribunal Suprem. I tot això unit a la desaparició del terme «governatiu», en considerar-se anacrònic per a referir-se als procediments per faltes molt greus.

Quant a l'execució de les sancions, objecte del títol V, es manté i es reforça el caràcter executiu de les resolucions sancionadores, al mateix temps que s'estableix el criteri de la gravetat per a resoldre l'orde d'execució en

els supòsits de concurrència de sancions. Quant a l'anotació i cancel·lació de sancions es fa desaparèixer, com a requisit obstatiu, la tramitació de procediments judicials i disciplinaris anteriors a la falta que es pretén cancel·lar i es preveu, respecte a les faltes lleus cancel·lades, la completa desaparició d'estes de la documentació dels interessats.

En el títol VI destaca l'eliminació del segon recurs d'alçada contra les sancions lleus, sense sentit a l'haver-se elevat el llinar jeràrquic dels òrgans amb competències revisores, així com la nova possibilitat d'interposar el recurs contenciós disciplinari militar ordinari contra els actes que imposen sancions per falta lleu.

La present llei conclou amb una sèrie de disposicions en què, entre altres aspectes, es determinen, expressament, el marc normatiu d'aplicació supletòria; es concreten els deures de col·laboració entre el Registre Central de Penats i Rebels i la potestat disciplinària; i, finalment, són necessàries les puntuals i necessàries modificacions, ja esmentades en este preàmbul, que s'han introduït tant en el Codi Penal Militar, com en la Llei de Règim del Personal del Cos de la Guàrdia Civil, tot això amb l'objectiu d'actualitzar el marc jurídic regulador de l'institut armat, de manera específica, però també d'acord amb el procés de modernització que travessa el règim estatuari de la resta de servidors públics.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

El règim disciplinari de la Guàrdia Civil, regulat en esta llei, té com a objecte garantir el compliment de la missió encomanada a la Guàrdia Civil, d'acord amb la Constitució i el correcte exercici de les funcions que té assignades en la resta de l'ordenament jurídic.

Article 2. *Àmbit personal d'aplicació.*

1. Estan subjectes a la present llei els membres de la Guàrdia Civil que es troben en qualsevol de les situacions administratives en què es mantinguen drets i obligacions inherents a la condició de guàrdia civil.

2. Els alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil estaran subjectes al que preveu esta llei en la mesura que els siga aplicable, sense perjudici de l'observança de les normes específiques de caràcter acadèmic.

Article 3. *Responsabilitat civil i penal.*

El règim disciplinari regulat en esta llei es considera sense perjudici de la responsabilitat civil o penal en què puguen incórrer els membres de la Guàrdia Civil, que es farà efectiva en la forma prevista en les corresponents disposicions legals.

Article 4. *Tramitació de procediment penal pels mateixos fets.*

La iniciació d'un procediment penal contra membres de la Guàrdia Civil no impedirà la incoació i tramitació d'expedients disciplinaris pels mateixos fets. No obstant això, la resolució definitiva dels dits procediments sancionadors només podrà produir-se quan la dictada en l'àmbit penal siga ferma, vinculant la declaració de fets provats.

TÍTOL II

Faltes i sancions

CAPÍTOL I

Faltes disciplinàries

Article 5. *Faltes disciplinàries.*

Constituïx falta disciplinària tota acció o omissió prevista com a tal en esta llei.

Article 6. *Classes de faltes.*

Les faltes podran ser molt greus, greus i lleus.

Article 7. *Faltes molt greus.*

Són faltes molt greus, sempre que no constituïsquen delictes:

1. L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de les seues funcions i la realització d'actes irrespectuosos o l'emissió pública d'expressions o manifestacions contràries a l'ordenament constitucional o al rei i a les altres institucions per esta reconegudes.

2. La violació de la neutralitat o independència política o sindical en el desenrotllament de l'actuació professional.

3. La promoció o pertinença a partits polítics o a sindicats, així com l'exercici d'activitats polítiques o sindicals.

4. Tota actuació que supose discriminació o assetjament per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat, orientació sexual, sexe, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnat, o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

5. L'obstaculització greu de l'exercici dels drets fonamentals o de les llibertats públiques.

6. El tracte inhumà, degradant o vexatori a les persones que es troben sota la seua custòdia o amb les quals es relacionen per raó del servici.

7. L'abús d'atribucions que cause greu dany als ciutadans, a entitats amb personalitat jurídica, als subordinats o a l'Administració.

8. La realització reiterada, en el marc d'una relació de servici, d'actes d'assetjament psicològic o hostilitat.

9. L'omissió d'urgent auxili, en aquells fets o circumstàncies greus en què siga obligada la seua actuació o quan es tracte d'un company en perill.

10. La falta de col·laboració manifesta amb els altres membres de les forces i els cossos de seguretat, quan resulte perjudicat greument el servici o se'n deriven conseqüències greus per a la seguretat ciutadana.

11. La falta de presentació o posada a disposició immediata en la dependència de destinació o en la més pròxima, en els casos de declaració dels estats d'alarma o d'excepció, així com, quan així es dispose, en cas d'alteració greu de la seguretat ciutadana o en supòsits d'emergència greu de protecció civil.

12. La no-compareixença a prestar un servici, absentar-se'n o desatendre'l, quan per la seua naturalesa i circumstàncies siga d'especial rellevància.

13. Cometre un delictes dolós condemnat per sentència ferma, relacionat amb el servici, o qualsevol altre delictes que cause greu dany a l'Administració, als ciutadans o a les entitats amb personalitat jurídica.

14. La participació en vagues, en accions substitutives d'estes o en actuacions concertades a fi d'alterar el funcionament normal del servici.

15. La desobediència greu o la indisciplina enfront de les ordes o instruccions d'un superior, llevat que estes constituïsquen infracció manifesta de l'ordenament jurídic.

16. La publicació o utilització indeguda de secrets oficials, declarats així d'acord amb la legislació específica en la matèria.

17. Violar el secret professional quan afecte la defensa nacional o la seguretat ciutadana, perjudique el desenrotllament de la labor policial o cause danys a persones físiques o jurídiques, públiques o privades.

18. Desenrotllar qualsevol activitat que vulnere les normes sobre incompatibilitats.

19. Alterar o manipular els registres d'imatges o sons obtinguts amb videocàmeres.

20. Permetre l'accés de persones no autoritzades a les imatges o sons obtinguts per qualsevol mitjà legítim o utilitzar aquelles o estos per a fins diferents dels previstos legalment.

21. Reproduir les imatges i els sons obtinguts amb videocàmeres per a fins diferents dels previstos legalment.

22. Utilitzar els mitjans tècnics regulats en la normativa legal sobre videocàmeres per a fins diferents dels previstos en esta.

23. Prestar servici en estat d'embriaguesa o sota els efectes d'estupefaents o substàncies tòxiques o psicotròpiques o el consum d'estos durant el servici.

24. La negativa injustificada a sotmetre's a reconeixement mèdic, prova d'alcoholèmia o detecció del consum de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies semblants, legítimament ordenada per l'autoritat competent, a fi de constatar la capacitat psicofísica per a prestar servici.

25. L'adopció d'acords manifestament il·legals quan amb això cause perjudi a l'Administració, als ciutadans o a entitats amb personalitat jurídica.

26. Cometre falta greu, tenint anotades, sense cancel·lar, dos faltes molt greus, o una de greu i una altra de molt greu.

27. No impedir que el personal subordinat realitze qualsevol acció o omissió tipificada com a falta molt greu en la present llei.

28. Induir a la comissió d'alguna de les faltes previstes en els apartats anteriors.

Article 8. *Faltes greus.*

Són faltes greus, sempre que no constituïsquen delictes o falta molt greu:

1. La comissió d'actes que atempten contra la dignitat de les institucions o poders de l'Estat, de les comunitats autònomes o administracions locals, les persones o autoritats que els encarnen o els seus símbols; així com l'observança de conductes greument contràries a la dignitat de la Guàrdia Civil.

2. L'abús d'autoritat en l'exercici del càrrec.

3. L'impediment, la dificultat o la limitació als ciutadans, als subordinats o a les entitats amb personalitat jurídica, de l'exercici dels drets que tinguen reconeguts.

4. Ordenar als subordinats l'execució de prestacions de tipus personal alienes al servici o dictar ordes als ciutadans no relacionades amb el servici.

5. La falta de subordinació.

6. La greu desconsideració amb els superiors, companys, subordinats o ciutadans en l'exercici de les seues funcions, en ocasió d'estes o vestint d'uniforme.

7. La falta de col·laboració manifesta amb altres membres de les forces i cossos de seguretat.

8. La violació del secret professional.

9. L'emissió d'informes o comunicats del servici que no s'ajusten a la realitat o la desvirtuen.

10. No comparèixer a prestar un servici, absentarse'n, o desatendre'l.

11. La falta de prestació del servici emparant-se en una suposada malaltia, així com la prolongació injustificada de la baixa per a este.

12. La greu pertorbació del servici.

13. La falta voluntària i manifesta de rendiment que afecte el funcionament normal dels servicis.

14. La intervenció en un procediment administratiu quan es done alguna de les causes d'abstenció legalment assenyalades.

15. L'incompliment dels terminis o d'altres disposicions de procediment en matèria d'incompatibilitats, quan no supose manteniment d'una situació d'incompatibilitat.

16. Instal·lar o ordenar la instal·lació de videocàmeres fixes o mitjans tècnics anàlegs per a fins previstos per la llei, sense complir tots els requisits legals.

17. Incomplir les condicions o limitacions fixades en la resolució per la qual es va autoritzar l'obtenció d'imatges i sons pel mitjà tècnic autoritzat.

18. Utilitzar o ordenar la utilització de videocàmeres mòbils, sense complir tots els requisits exigits per la llei.

19. Conservar les gravacions lícitament efectuades amb videocàmeres o mitjans tècnics anàlegs per més temps o fora dels casos permesos per la llei, o cedir-les o copiar-les quan la llei ho prohibeix.

20. Qualsevol altra infracció a la normativa legal sobre utilització de mitjans tècnics de captació d'imatges i sons per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

21. Qualsevol reclamació, petició o manifestació contràries a la disciplina deguda en la prestació del servici o basades en asseveracions falses, o formular-les amb caràcter col·lectiu.

22. Fer reclamacions o peticions amb publicitat o a través dels mitjans de comunicació social.

23. L'ostentació o la utilització d'armes sense causa justificada, així com el seu ús en acte de servici o fora d'este que infringisquen els principis i les normes que en regulen l'ocupació.

24. Causar dany greu en la conservació dels locals, material o altres elements relacionats amb el servici o donar lloc, per negligència inexcusable, a la seua deterioració, pèrdua o sostracció.

25. Usar per a fins propis, sostraurer-los per a un altre fi o facilitar a tercers recursos, mitjans o informació de caràcter oficial amb greu perjudici per a l'Administració.

26. L'embriaguesa o el consum d'estupefaents o substàncies tòxiques o psicotròpiques fora del servici, quan estes circumstàncies tinguen caràcter habitual o afecten la imatge de la Guàrdia Civil o de la funció pública. S'entendrà que hi ha habitualitat quant estiguen acreditats tres o més episodis d'embriaguesa o consum de les substàncies referides en un període d'un any.

27. La superació, a l'inici o durant la prestació del servici, d'una taxa d'alcohol en sang superior a 0,3 grams per litre o d'alcohol en aire expirat superior a 0,15 mil·ligrams per litre.

28. La tinença de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpiques o semblants, excepte que eixa tinença es derive d'actuacions pròpies del servici.

29. La condemna en virtut de sentència ferma per un delictes dolós, sempre que no constituïska infracció molt greu, o per una falta dolosa quan la infracció penal comesa estiga relacionada amb el servici, o cause dany a l'Administració o als administrats.

30. No impedir, al personal subordinat, qualsevol acció o omissió tipificada com a falta greu en la present llei.

31. La promoció, l'encoratjament o la participació en qualsevol baralla o altercat greus entre companys.

32. Cometre falta lleu, tenint anotades, sense cancel·lar, dos faltes greus, o dos faltes molt greus o una de greu i una altra de molt greu, o tres faltes quan almenys una d'estes siga greu o molt greu.

33. La negligència greu en el compliment de les obligacions professionals o de les ordres rebudes.

34. Eludir la tramitació o resolució de qualsevol assumpte professional o ometre conscientment una actuació a la qual estiga obligat per la seua funció, destinació o càrrec.

35. La inducció a la comissió d'alguna de les faltes previstes en els apartats anteriors.

36. L'encobriment de la comissió d'una falta molt greu.

37. La infracció de qualsevol altre deure o obligació legalment o reglamentàriament establida que resulte inherent al càrrec o a la funció, quan es produïska de forma greu i manifesta.

38. La negativa a tramitar una denúncia formulada en una llengua oficial.

Article 9. Faltes lleus.

Són faltes lleus, llevat que constituïsquen falta greu o molt greu:

1. La desconsideració o incorrecció amb els superiors, companys, subordinats o ciutadans en l'exercici de les funcions, en ocasió d'aquelles o vestint d'uniforme.

2. La incompareixença a prestar un servici, l'absència d'este, la desatenció o la col·locació en la situació de no ser localitzat per a prestar-lo.

3. El retard, la negligència o la inexactitud en el compliment dels deures o les obligacions, de les ordres rebudes, o de les normes de règim interior, així com la falta de rendiment en l'exercici del servici habitual.

4. La infracció de les normes sobre el deure de residència, la desatenció de la crida per a la prestació d'un servici, la no-incorporació a la seua unitat amb la màxima promptitud possible quan siga requerit per a això, així com la no-comunicació a la unitat del domicili o les dades necessàries per a la localització o la col·locació en situació de no ser localitzat.

5. La indiscreció en qualsevol assumpte del servici.

6. L'incompliment de les directrius o pautes formatives durant la instrucció o preparació per a l'exercici de la labor professional.

7. L'incompliment de l'horari de servici o la falta de puntualitat en els actes de servici, sense causa que ho justifique.

8. L'omissió del conducte reglamentari per a formular qualsevol sol·licitud, reclamació o queixa relacionades amb el servici.

9. El mal ús o descuit en la conservació dels locals, material i la resta d'elements dels servicis, així com l'incompliment de les normes donades en esta matèria.

10. El descuit en la neteja personal o l'incompliment de les normes o instruccions d'uniformitat, així com tindre sobre l'uniforme qualsevol insígnia, condecoració o distintiu sense estar autoritzat.

11. Assistir d'uniforme, estant fora de servici, a qualsevol lloc o establiment incompatible amb la condició de guàrdia civil.

12. L'omissió intencionada de la salutació a un superior, la no-devolució a un igual o inferior i l'inexacte compliment de les normes que el regulen.

13. Qualsevol classe de joc que es duga a terme en dependències oficials, sempre que perjudique la prestació del servici o menyscabe la imatge de la institució.

14. No impedir, en el personal subordinat, qualsevol conducta tipificada com a falta lleu en la present llei.

15. El tracte de forma incorrecta o desconsiderada als subordinats.

16. La invasió, sense raó justificada, de les competències atribuïdes als subordinats.

17. La falta de diligència en la tramitació de les denúncies, peticions o reclamacions, així com la no-tramitació d'estes quan hagen sigut formulades degudament.

18. La falta de respecte o les rèpliques desatentes a un superior.

19. La promoció, l'encoratjament o la participació en qualsevol baralla o altercat entre companys.

20. La inducció a la comissió d'alguna de les faltes previstes en els apartats anteriors.

21. L'encobriment de la comissió d'una falta greu o lleu, que se sanciona, en este últim cas amb la sanció de repremsió.

CAPÍTOL II

Sancions disciplinàries

Article 10. Finalitat de les sancions.

Les sancions disciplinàries tenen com a finalitat la correcció de comportaments perjudicials per al servici o per als ciutadans, o lesius per al funcionament de la Institució.

Article 11. Sancions disciplinàries.

1. Les sancions que poden imposar-se per faltes molt greus són:

Separació del servici.

Suspensió d'ocupació des de tres mesos i un dia fins a un màxim de sis anys.

Pèrdua de llocs en l'escalafó.

2. Les sancions que poden imposar-se per faltes greus són:

Suspensió d'ocupació d'un mes a tres mesos.

Pèrdua de cinc a vint dies d'havers amb suspensió de funcions.

Pèrdua de destinació.

3. Les sancions que poden imposar-se per faltes lleus són:

Repremsió.

Pèrdua d'un a quatre dies d'havers amb suspensió de funcions.

Article 12. Separació del servici.

La separació del servici suposarà per al sancionat la pèrdua de la condició de militar de carrera de la Guàrdia Civil, i la pèrdua dels drets professionals adquirits excepte els drets passius que haja consolidat.

Article 13. Suspensió d'ocupació.

1. La sanció de suspensió d'ocupació implicarà el pas a la situació administrativa del mateix nom amb els efectes econòmics inherents a la dita situació i privarà l'interessat de totes les funcions pròpies d'este pel període que s'hi determine.

2. També produirà l'efecte de quedar immobilitzat l'infractor en el lloc i l'ocupació que tinga, i el temps transcorregut no serà d'abonament per al servici.

3. Conclou la suspensió, finalitzarà la immobilització en l'ocupació i la pèrdua de llocs serà definitiva.

4. Quan la sanció de suspensió d'ocupació tinga una duració superior a sis mesos, determinarà el cessament en la destinació que ocupava l'infractor, així com la impossibilitat d'obtenir una altra, durant un període de

dos anys, en la mateixa unitat o especialitat que determine la resolució sancionadora.

Article 14. Pèrdua de llocs en l'escalafó.

La pèrdua de llocs en l'escalafó suposarà per al sancionat el retard en l'orde de l'escalafó, dins de la seua ocupació, del nombre de llocs que es determine en la resolució de l'expedient que, en cap cas, no podrà ser superior a un quint ni inferior a un dècim, del nombre dels components de la seua ocupació.

Article 15. Pèrdua de destinació.

La sanció de pèrdua de destinació suposa el cessament en el qual està ocupant l'infractor qui, durant dos anys, no podrà sol·licitar una altra en la mateixa unitat o especialitat que determine, de manera motivada i atenent la relació directa amb la infracció comesa, la resolució sancionadora.

Article 16. Pèrdua d'havers amb suspensió de funcions.

La pèrdua d'havers amb suspensió de funcions suposa la pèrdua de les retribucions corresponents als dies objecte de sanció i la suspensió de funcions corresponents als dies de la seua duració.

Article 17. Repremsió.

1. La repremsió és la reprovació expressa que, per escrit, dirigix al subordinat l'autoritat competent per a imposar-la.

2. No constituïx sanció disciplinària l'advertència o amonestació verbal que, per al millor compliment de les obligacions i servicis, pugua fer el superior al subordinat en l'exercici del comandament.

Article 18. Aplicació del règim disciplinari als alumnes de centres docents de formació.

1. L'aplicació del règim disciplinari als alumnes dels centres docents de formació de la Guàrdia Civil es regirà per les normes contingudes en este article.

2. A aquells alumnes del centre docent que ja són membres de la Guàrdia Civil els seran aplicables les sancions previstes amb caràcter general en l'article 11, si bé les sancions de separació del servici, suspensió d'ocupació i pèrdua de destinació comportaran la pèrdua de la condició d'alumne en el centre docent, que tindrà, per a estos casos, el caràcter d'accessòria.

3. A la resta dels alumnes només se'ls podran imposar les sancions següents:

a) Per la comissió de faltes greus i molt greus:

Suspensió d'havers i servicis de cinc a vint dies.
Baixa com a alumne en el centre docent.

b) Per la comissió de faltes lleus:

Repremsió.
Suspensió d'havers i servicis d'un a quatre dies.

4. La incoació de procediment penal o expedient disciplinari a un alumne podrà impedir, tenint en compte la naturalesa i la gravetat dels fets, que l'interessat siga declarat apte en el curs acadèmic corresponent. Mentres no siga ferma en via penal o disciplinària la resolució que en aquells procediments es dicte, i sense perjudici dels efectes que se'n puguen derivar, podrà acordar-se motivadament que quede en suspens la primera ocupació obtinguda per l'alumne i, consegüentment, la condició de guàrdia civil.

5. Les sancions es compliran sense perjudici de la participació de l'alumne en les activitats de caràcter acadèmic.

6. La sanció de baixa com a alumne del centre docent suposa la pèrdua de la condició d'alumne del centre i de l'ocupació que haja aconseguit amb caràcter eventual, sense que afecte la condició de guàrdia civil que pugui tindre abans de ser nomenat alumne.

7. La sanció de suspensió d'havers i servicis comporta la pèrdua de les retribucions corresponents als dies objecte de sanció i la suspensió de servicis pel mateix període.

Article 19. *Criteris de graduació de les sancions.*

Les sancions que s'imposen en exercici de la potestat sancionadora atribuïda per esta llei guardaran proporció amb la gravetat i les circumstàncies de les conductes que les motiven i s'individualitzaran atenent les vicissituds que concórreguen en els autors i a les que afectava l'interès del servici.

Per a la graduació de la sanció que s'imposarà, i actuant sota el principi de proporcionalitat, es tindran en compte els criteris següents:

- a) La intencionalitat.
- b) La reincidència, sempre que no constituïska una falta en si mateixa.
- c) L'historial professional que, a este efecte, només podrà valorar-se com a circumstància atenuant.
- d) La incidència sobre la seguretat ciutadana.
- e) La pertorbació en el funcionament normal de l'Administració o dels servicis que li estiguen encomanats.
- f) El grau d'afectació de la falta comesa als principis de disciplina, jerarquia, subordinació, així com a la imatge de la institució.
- g) En el cas dels articles 7, número 13, i 8, número 29, es valorarà específicament la quantia o l'entitat de la pena imposada en virtut de sentència ferma, així com la relació de la conducta delictiva amb les funcions i tasques assignades.

CAPÍTOL III

Extinció de la responsabilitat disciplinària

Article 20. *Causes d'extinció.*

1. La responsabilitat disciplinària s'extingix pel compliment de la sanció, per la prescripció de la falta o de la sanció i per la defunció de l'interessat.

2. Si durant la substanciació d'un procediment sancionador l'interessat deixa d'estar sotmés a la present llei, es dictarà una resolució ordenant l'arxiu de l'expedient amb invocació de la seua causa. Si l'expedient s'instruïx per falta molt greu i l'interessat torna a quedar subjecte a la present llei, s'acordarà la reobertura del procediment, sempre que no hagen transcorregut quatre anys des que s'haja produït la causa que va motivar l'arxivament de les actuacions.

Article 21. *Prescripció de les faltes.*

1. Les faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des que la falta s'haja comés. Si el procediment s'inicia per qualsevol de les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal, la prescripció començarà a comptar-se des que la sentència siga ferma, i, en tot cas,

des de la data en què s'acorde l'arxivament de l'executòria penal.

3. La notificació a l'interessat de l'acord d'inici de qualsevol procediment disciplinari interromprà els terminis de prescripció establits en l'apartat primer d'este article, que tornaran a córrer si no han conclòs en el temps màxim establert en esta llei.

4. Els terminis de prescripció de les faltes greus i molt greus quedaran interromputs quan qualsevol dels fets integrants d'eixes faltes o vinculats amb estos siguen objecte de procediment judicial penal. Estos terminis tornaran a córrer quan s'adopte resolució ferma per l'òrgan judicial competent.

Article 22. *Prescripció de les sancions.*

1. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys, les imposades per faltes greus al cap de dos anys i les imposades per falta lleu al cap d'un any.

Estos terminis començaran a computar-se des del dia en què es notifique a l'interessat la resolució sancionadora o des que es trenque el seu compliment, si ha començat.

2. La prescripció s'interromprà quan se suspenga el compliment de la sanció en els casos que preveu esta llei.

TÍTOL III

Potestat disciplinària i competència sancionadora

CAPÍTOL I

De la potestat disciplinària

Article 23. *Atribució de la potestat disciplinària.*

1. Correspon la potestat disciplinària a les autoritats i els comandaments dels ministeris de Defensa i de l'Interior, en els termes establits en esta llei.

2. Tindran la facultat d'instar l'exercici de la potestat disciplinària davant del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, les autoritats sota la dependència funcional de les quals presten servici els membres del cos de la Guàrdia Civil.

Article 24. *Exercici de la potestat disciplinària.*

1. Tot comandament té el deure de corregir les infraccions que observe en els d'inferior ocupació, encara que no estiguen directament subordinats, sense que això supose cap sanció. Si, a més, les considera mereixedores de sanció, formularà un comunicat disciplinari o acordarà l'inici del procediment sancionador que corresponga, si té competència per a això.

2. Si la naturalesa i les circumstàncies de la falta exigeixen una acció immediata per a mantindre la disciplina, evitar un possible perjudici greu al servici o a la bona imatge de la institució, qualsevol superior podrà ordenar que el presumpte infractor es presente de manera immediata en la unitat, centre o organisme que constituïska la seua destinació i podrà, a més, disposar-ne el cessament en les seues funcions habituals per un termini de fins a quatre dies, en espera de la posterior decisió del comandament competent per a acordar l'inici de l'oportú procediment sancionador, a qui informarà de manera immediata de la decisió adoptada.

Article 25. Autoritats i comandaments amb competència disciplinària.

Tenen potestat per a sancionar els membres de la Guàrdia Civil:

- a) El ministre de Defensa.
- b) El director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.
- c) Els oficials generals amb comandament sobre unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil.
- d) Els oficials caps de zona, de servici, organisme, direcció o direcció de centre docent de formació, comandància, sector, grup de reserva i seguretat, caps d'estudi de centres docents de formació i els d'unitat, centre o organisme de categoria semblant.
- e) Els oficials caps de companyia, subsector de trànsit, unitat orgànica de policia judicial, o unitat de categoria semblant.
- f) Els oficials comandants de lloc principal, caps de secció, destacament de trànsit, o unitat de categoria semblant.
- g) Els suboficials comandants de lloc, caps de destacament de trànsit, grup d'investigació o unitat de categoria semblant.

CAPÍTOL II

Competència sancionadora

Article 26. Procediment.

Únicament es podran imposar sancions disciplinàries als membres de la Guàrdia Civil en virtut d'un expedient disciplinari instruït a este efecte, d'acord amb el que disposa este capítol i els procediments regulats en este títol.

Article 27. Competències del ministre de Defensa.

Per a la imposició de la sanció de separació del servici serà competent el ministre de Defensa a proposta del ministre de l'Interior, d'acord amb el que preveu l'apartat primer de l'article 15 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat.

Article 28. Competències del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

El director general de la Policia i de la Guàrdia Civil podrà imposar totes les sancions, excepte la de separació del servici.

Article 29. Competències dels oficials generals amb comandament sobre unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil.

Els oficials generals amb comandament sobre unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil podran imposar als membres del cos que estiguen a les seues ordes, les sancions per faltes lleus i greus, excepte la pèrdua de destinació.

Article 30. Competències d'altres comandaments.

Els comandaments de la Guàrdia Civil tenen competència per a imposar les sancions següents:

1. Els oficials caps de zona, de servici, organisme, direcció o direcció de centre docent de formació, comandància, sector, grup de reserva i seguretat, caps d'estudi de centres docents de formació i els d'unitat centre o organisme de categoria semblant, als membres del cos

que estiguen a les seues ordes, totes les sancions per faltes lleus.

2. Els oficials caps de companyia, subsector de trànsit, unitat orgànica de Policia Judicial o unitat de categoria semblant, als membres de la Guàrdia Civil que estiguen a les seues ordes, represió i pèrdua de fins a dos dies d'havers.

3. Els oficials comandants de lloc principal, caps de secció, destacament de trànsit, o unitat de categoria semblant, als membres de la Guàrdia Civil que estiguen a les seues ordes, represió i pèrdua d'un dia d'havers.

4. Els suboficials comandants de lloc, caps de destacament de trànsit, grup d'investigació o unitat de categoria semblant, als membres de la Guàrdia Civil que estiguen a les seues ordes, represió.

Article 31. Autoritats i comandaments amb competències disciplinàries sobre alumnes que no tinguen la condició de guàrdia civil.

1. La competència per a imposar la sanció de baixa en centre docent de formació correspondrà al subsecretari de Defensa, amb un informe previ del director del centre.

2. Correspondran al general cap d'Ensenyança de la Guàrdia Civil, als directors dels centres docents de formació de l'institut, als caps d'unitat, centre o organisme en què els alumnes estiguen completant la seua formació, i als caps d'estudis i la resta de comandaments amb categoria d'oficial dels dits centres docents i unitats, la potestat i les competències sancionadores establides en l'article 29 i en els números 1, 2, 3 i 4 de l'article 30 d'esta llei.

Article 32. Dependència orgànica.

S'entendrà que estan a les ordes de les autoritats i els comandaments amb potestat per a imposar sancions o per a iniciar l'oportú procediment, els guàrdies civils que ocupen destinació o l'exercisquen en comissió de servici en la corresponent unitat, centre o organisme.

Article 33. Competències sobre el personal sense destinació.

Les faltes disciplinàries comeses pel personal que no ocupe destinació seran sancionades pel director adjunt operatiu o l'oficial general amb comandament en la demarcació territorial en què l'interessat haja fixat la seua residència, excepte quan la competència corresponga al ministre de Defensa o al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 34. Competències sobre els vocals del Consell Assessor de Personal.

Correspon en exclusiva al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil la competència per a sancionar, excepte amb separació del servici, les infraccions comeses pels guàrdies civils que siguen vocals o suplents del Consell Assessor de Personal de la Guàrdia Civil.

Esta competència disciplinària es mantindrà durant els dos anys següents al cessament en els seus càrrecs.

Article 35. Competències sobre el personal que preste servici a l'estranger.

La competència per a conèixer les faltes lleus i greus comeses pel personal que preste servici a l'estranger correspon, a falta d'altres comandaments que la tinguen per aplicació de les regles precedents, al director adjunt operatiu. Esta competència també podrà ser exercida pel director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 36. Competències dels comandaments interins i accidentals.

Els comandaments interins i accidentals tindran les mateixes competències sancionadores que els titulars als quals substituïsquen.

Article 37. Competències dels caps d'unitats o grups temporals.

Tenen potestat per a imposar sancions al personal a les seues ordes els caps d'unitats o grups temporals de la Guàrdia Civil, siga quina siga la denominació que reben. L'exercici de la potestat sancionadora, temporalment circumscrita a la duració de la missió per a la qual van ser creades les dites unitats o grups, dependrà de la seua entitat i de l'ocupació que tinguen els seus caps d'acord amb les regles contingudes en els articles anteriors.

TÍTOL IV

Procediment sancionador

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 38. Principis inspiradors del procediment.

El procediment disciplinari s'ajustarà als principis de legalitat, impuls d'ofici, imparcialitat, celeritat, eficàcia, publicitat, contradicció, irretroactivitat, tipicitat, responsabilitat, proporcionalitat, individualització de les sancions i culpabilitat, i comprendrà essencialment els drets a la presumpció d'innocència, informació, defensa i audiència.

Article 39. Inici del procediment.

1. El procediment s'iniciarà sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia, o en virtut de comunicat disciplinari, denúncia o orde superior, o a proposta d'alguna de les autoritats que estan facultades per a instar l'exercici de l'acció disciplinària.

2. Els òrgans competents per a la imposició d'una sanció ho són també per a ordenar la incoació del corresponent procediment.

3. L'acord d'inici expressarà els fets que el motiven, la falta que presumptament s'haja comés, l'article i l'apartat en el qual es troba tipificada, i el presumpte responsable.

4. La incoació del procediment es notificarà a l'interessat, així com, en cas de faltes greus o molt greus, el nomenament d'instructor i secretari amb indicació de les persones designades per a exercir els dits càrrecs.

5. Amb anterioritat a l'acord d'inici, l'autoritat disciplinària podrà ordenar la pràctica d'una informació reservada per a l'esclariment dels fets, la determinació dels seus presumptes responsables i la procedència d'iniciar o no el procediment sancionador.

Article 40. Comunicat disciplinari.

1. Tot component de la Guàrdia Civil que observe fets que puguen constituir faltes imputables als seus membres, superior o inferior ocupació, haurà de formular un comunicat a l'autoritat o al comandament que tinga competència per a conèixer de la presumpta falta observada, i n'informarà a continuació al seu superior immediat, llevat que este siga el presumpte infractor.

2. El comunicat contindrà un relat clar dels fets, les seues circumstàncies, la identitat del presumpte infractor,

així com dels testimonis, i haurà d'expressar clarament la identitat de qui dóna el comunicat i les dades necessàries per a ser localitzat.

3. L'autoritat o el comandament competent que reba un comunicat n'acusarà recepció immediatament, i informarà el seu promotor de la incoació o no del procediment disciplinari.

Article 41. Denúncia.

Si s'inicia el procediment com a conseqüència de denúncia haurà de comunicar-se l'acord al firmant d'aquella. Així mateix, se li comunicarà l'arxivament, si és el cas.

No es prendrà en consideració la denúncia anònima per a iniciar un procediment disciplinari. No obstant això, la denúncia es podrà utilitzar com a antecedent per a acordar una informació reservada.

Article 42. Dret de defensa.

1. En el moment en què es notifique l'obertura del procediment, s'informarà l'interessat del dret que li assisteix a no declarar, a no fer-ho contra si mateix, a no confesar-se culpable i a la presumpció d'innocència. També serà informat del dret a l'assistència legal contingut en l'apartat següent.

2. L'interessat podrà comptar, en totes les actuacions a què done lloc qualsevol procediment, amb l'assessorament i l'assistència d'un advocat en exercici o d'un guàrdia civil que trie a este efecte. Si s'opta per esta segona possibilitat, les autoritats i els comandaments corresponents facilitaràn, al designat, l'assistència a les compareixences personals de l'interessat davant de les autoritats disciplinàries o instructors dels expedients, i el seu assessorament serà sempre voluntari, sense que esta designació conferisca cap dret al rescabament pels gastos que puguen derivar-se de l'assistència. Els honoraris del lletrat designat seran per compte de l'interessat.

3. L'interessat, si així ho sol·licita, podrà conèixer, en qualsevol moment, l'estat de tramitació del procediment, que se sotmetrà a vista d'este en els llocs i durant l'horari que s'assenyale, i podrà obtindre una còpia de les actuacions practicades, sempre que no li hagen sigut facilitades amb anterioritat.

Article 43. Càmput dels terminis.

1. Quan els terminis establits en matèria de procediment i de recursos s'assenyalen per dies, s'entén que estos són hàbils, excloent del càmput els diumenges i els declarats festius.

2. Quan el termini s'expresse en mesos o anys, estos es computaran a partir de l'endemà a d'aquell en què tinga lloc la notificació o publicació de l'acte de què es tracte. Si en el mes de venciment no hi ha dia equivalent a aquell en què comença el càmput, s'entendrà que el termini expira l'últim dia del mes. Quan l'últim dia del termini siga inhàbil, es considerarà prorrogat al primer dia hàbil següent.

3. Els terminis expressats en dies es comptaran a partir de l'endemà d'aquell en què tinga lloc la notificació o publicació de l'acte de què es tracte.

4. El càmput dels terminis se suspendrà per l'instructor, mitjançant un acord motivat, pel temps imprescindible, quan, per causa imputable a l'interessat, no siga possible la pràctica dins d'estos d'alguna diligència necessària per a la resolució dels procediments o la notificació de qualsevol tràmit. Contra el dit acord no podrà interposar-se cap recurs de manera separada del que es pugua formular contra la resolució del procediment.

Article 44. Pràctica de notificacions.

1. Les notificacions es practicaran per qualsevol mitjà que permeti tindre constància de la recepció per l'interessat, així com de la data, la identitat i el contingut de l'acte. L'acreditació de la notificació efectuada s'incorporarà a les actuacions.

2. Quan l'interessat rebutge la notificació d'una resolució o d'un acte de tràmit, es farà constar en les actuacions, i s'especificaran les circumstàncies de l'intent de notificació, i s'efectuarà este seguint el procediment.

3. Quan no es puga practicar una notificació, per no ser localitzat l'interessat en la unitat de destinació o enquadrament, o en el domicili declarat, la notificació s'efectuarà per mitjà d'edictes en el tauler d'anuncis de la unitat de destinació o enquadrament i en el butlletí oficial de la Guàrdia Civil, i continuaran les actuacions. El tràmit de notificació domiciliària es considerarà acomplert una vegada efectuats, en el termini de tres dies, dos intents duts a terme en moments diferents.

Article 45. Impuls i tramitació.

1. Els procediments sancionadors se seguiran per escrit i s'impulsaran d'ofici en tots els seus tràmits.

2. Les comunicacions entre les autoritats, comandaments i òrgans que intervinguen en la tramitació s'efectuaran directament, sense trasllats intermedis. Estes comunicacions i les que hagen de tindre lloc amb els interessats es duran a terme, en la mesura que siga possible, a través de mitjans ofimàtics i telemàtics, sempre que reunisquen els requisits exigits en matèria de comunicacions electròniques.

3. Tots els òrgans de les administracions públiques prestaran, dins de les seues competències respectives i d'acord amb la normativa per la qual es regisquen, la col·laboració que els siga requerida durant la tramitació dels procediments sancionadors.

Article 46. Disposicions comunes en matèria de prova.

1. Els fets rellevants per a la decisió del procediment s'hauran d'acreditar per mitjà de qualsevol tipus de prova admissible en dret.

2. La pràctica de les proves admeses, així com les acordades d'ofici per l'instructor, es notificarà prèviament a l'interessat, amb una antelació mínima de quaranta-huit hores, i s'indicarà el lloc, la data i l'hora en què hagen de realitzar-se, i se li advertirà que pot assistir-hi i intervindre-hi assistit del seu advocat.

3. L'instructor podrà denegar la pràctica de les proves que considere impertinents o inútils o no tinguen relació amb els fets. La denegació serà motivada i contra esta no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudici que es puga fer valdre la denegació indeguda de mitjans de prova en el recurs que siga procedent enfront de la resolució de l'expedient.

4. Les proves que es practiquen durant la tramitació de l'expedient, es duran a terme, en tot cas, respectant el principi d'immediateza i el dret de l'interessat d'assistir-hi.

Article 47. Resolució final del procediment.

1. La resolució que pose fi al procediment haurà de ser motivada i fundada únicament en els fets que van servir de base a l'acord d'inici o, si és el cas, al plec de càrrecs; resoldrà totes les qüestions plantejades i fixarà amb claredat els fets constitutius de la infracció, la seua qualificació jurídica, el responsable d'esta i la sanció a imposar, precisant, quan siga necessari, les circumstàncies del seu compliment i fent expressa declaració amb vista a les mesures provisionals adoptades durant la tra-

mitació. Igualment farà menció de la prova practicada i, si és el cas, denegada, assenyalant, respecte a esta, els motius concrets de la seua inadmissió.

2. La resolució del procediment es notificarà a l'interessat i a qui haja formulat el comunicat o la denúncia, amb indicació dels recursos que contra esta siguen procedents, així com l'òrgan davant del qual han de presentar-se i els terminis per a interposar-los.

3. De la mateixa manera, es comunicarà la resolució a l'autoritat disciplinària que haja ordenat l'inici del procediment o instat l'exercici de la potestat disciplinària, al cap de la unitat a què pertanga l'interessat i al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil.

Article 48. Comunicació d'infraccions penals o administratives.

En qualsevol moment del procediment en què s'aprecie, motivadament, que la presumpta infracció disciplinària puga ser qualificada com a infracció administrativa d'una altra naturalesa o com a infracció penal, amb l'audiència prèvia de l'interessat, s'informarà de l'autoritat que haja ordenat la incoació per a la seua comunicació a l'autoritat administrativa o judicial o al Ministeri Fiscal.

Article 49. Consideració dels fets com a falta de més gravetat.

1. Quan durant el procediment es considere, motivadament, que els fets enjudiciats puguen ser constitutius d'una falta de més gravetat que l'apreciada inicialment, l'autoritat que haja acordat la incoació del procediment, amb l'audiència prèvia a l'interessat, dictarà una resolució i remetrà les actuacions a la que siga competent per a disposar l'obertura de l'expedient que hi corresponga. La resolució adoptada serà notificada a l'interessat.

2. Contra la dita resolució no podrà interposar-se recurs de manera separada del que es puga interposar contra la resolució definitiva del procediment per la falta de més gravetat.

CAPÍTOL II**Procediment per faltes lleus****Article 50. Inici i tramitació.**

1. L'acord pel qual s'inicie el procediment, es notificarà a l'interessat, qui, en els cinc dies següents, podrà presentar un escrit d'oposició, proposar les proves que considere necessàries per a la seua defensa i acompanyar els documents que considere convenients.

2. L'acord d'inici haurà d'incorporar la designació de l'instructor i indicar expressament els drets que assistixen l'interessat, incloent-hi la recusació de qui instruisca el procediment, i se l'advertirà que, si no formula oposició o no proposa la pràctica de prova, es podrà resoldre l'expedient sense més tràmit.

3. Si l'interessat ha proposat prova, l'autoritat o el comandament competent dictarà una resolució motivada sobre la seua procedència, i disposarà tot el que és necessari per a la seua pràctica. L'instructor designat practicarà les diligències que hagueren sigut admeses per a la comprovació dels fets, i demanarà les declaracions, els informes i els documents pertinents i les que es deduïsquen d'aquelles.

Quan l'inici del procediment l'haja disposat alguna de les autoritats esmentades en els articles 28, 29 o 30 d'esta llei, s'encomanarà la seua instrucció, en la mateixa resolució, a un subordinat, sempre que tinga, almenys, l'ocupació d'oficial.

4. La prova practicada i les altres actuacions que conformen el procediment se sotmetrà a vista de l'interessat perquè, en el termini de cinc dies, pugui formular les al·legacions que al seu dret convinguen.

5. La resolució que s'adopte en matèria de prova es notificarà a l'interessat. Davant de la dita resolució no podrà interposar-se cap recurs sense perjudici que es pugui fer valer la denegació indeguda de mitjans de prova en el recurs que siga procedent davant de la resolució de l'expedient.

6. La tramitació del procediment s'haurà de completar dins del termini de dos mesos des de l'acord d'inici.

Article 51. *Terminació.*

La resolució que pose fi al procediment s'haurà de dictar d'acord amb el que preveu l'article 47 d'esta llei.

CAPÍTOL III

Procediment per faltes greus i molt greus

SECCIÓ 1a. INICIACIÓ

Article 52. *Nomenament d'instructor i secretari.*

1. L'autoritat que ordene la incoació del procediment designarà un instructor, a càrrec del qual anirà la seua tramitació, i un secretari que l'assistisca.

2. El nomenament d'instructor recaurà en un oficial general o oficial destinat en la Guàrdia Civil d'ocupació superior o més antic que qualsevol dels infractors. Podrà ser nomenat secretari qualsevol membre de la Guàrdia Civil amb la formació adequada.

3. S'haurà de notificar a l'interessat la incoació del procediment i el nomenament d'instructor i secretari.

Article 53. *Abstenció i recusació.*

1. La recusació podrà plantejar-se des del moment en què l'interessat tinga coneixement dels qui hagen sigut designats instructor i secretari.

2. L'abstenció i la recusació es plantejaran davant de l'autoritat que va acordar el nomenament, contra la resolució del qual no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudici que es pugui fer valer la causa de recusació en els recursos que s'interposen.

Article 54. *Mesures cautelars.*

1. Quan la comissió tramite el procediment per falta greu, i si la naturalesa i les circumstàncies d'esta exigixen una acció immediata per a mantindre la disciplina o evitar perjudici al servici, l'autoritat que haja acordat la incoació de l'expedient podrà disposar del cessament de l'expedientat en totes o en algunes de les seues funcions habituals per un període màxim de tres mesos, computant, si és el cas, el temps de cessament que haja complert per determinació dels seus caps directes, d'acord amb el que disposa l'article 24.

2. Quan la comissió tramite el procediment per falta molt greu, i si la naturalesa i les circumstàncies d'esta exigixen una acció immediata per a mantindre la disciplina o evitar perjudici al servici, el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, amb un informe previ de l'assessor jurídic, podrà, a més d'acordar el cessament de funcions previst en l'apartat anterior, proposar el pas de l'interessat a la situació de suspens de funcions i el cessament en la destinació.

3. Contra estes mesures, l'interessat podrà interposar directament recurs contenciós disciplinari militar preferent i sumari.

4. En qualsevol fase del procediment, l'instructor de l'expedient podrà proposar a l'autoritat que les haja acordat, d'ofici o a instància de l'interessat i de forma motivada, l'alçament de les mesures cautelars.

SECCIÓ 2a. DESPLEGAMENT

Article 55. *Terminis d'instrucció.*

El procediment respectarà els terminis establits, sense que la instrucció de l'expedient pugui excedir els sis mesos.

Article 56. *Tramitació.*

1. L'instructor procedirà a prendre declaració a l'inculpat, per a la qual cosa el citarà a través del cap de la seua unitat de destinació o enquadrament, i ordenarà la pràctica de totes les diligències que siguen necessàries per a l'esclariment dels fets i la determinació de les responsabilitats susceptibles de sanció.

2. Tots els organismes i les dependències de les administracions públiques estaran obligats a facilitar a l'instructor els antecedents i els informes necessaris per al desenrotllament de la seua actuació, que se sol·licitaran per la via i en la forma adequada, excepte si hi ha algun precepte legal que ho impedisca.

Article 57. *Plec de càrrecs.*

1. Una vegada que s'hagen practicat les actuacions i les diligències a què es referix l'apartat primer de l'article anterior, l'instructor formularà, si és el cas, el corresponent plec de càrrecs, que comprendrà tots els fets imputats, la qualificació jurídica i la sanció que es considere procedent.

2. L'instructor podrà apartar-se, motivadament, dels fets expressats en l'acord d'inici, però no n'inclourà d'altres que no tinguen relació directa amb els continguts.

3. L'instructor haurà de proposar en el moment d'elaborar el plec de càrrecs, a la vista del resultat de les actuacions practicades, el manteniment o l'alçament de la mesura de cessament en totes o algunes de les seues funcions habituals que, si és el cas, s'hi haja adoptat.

4. Quan l'expedient siga incoat per les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal, s'acompanyarà al plec de càrrecs la sentència condemnatòria.

5. A l'expedientat li serà notificat el plec de càrrecs i serà sotmés a la seua vista tot el que s'ha actuat, perquè en el termini de deu dies pugui constestar-lo i al·legar tot el que considere oportú per a la seua defensa, acompanyant-lo dels documents i proposant la pràctica de proves que considere necessàries.

6. Quan l'interessat, per escrit o per mitjà de compareixença davant de l'instructor i secretari, mostre la seua conformitat amb el plec de càrrecs, s'eleva l'expedient a l'autoritat competent per a resoldre'l.

Article 58. *Prova.*

Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-lo, l'instructor, d'ofici o a instància de l'interessat, acordarà la pràctica de les proves admissibles en dret que considere pertinents. La resolució que s'adopte serà motivada i es notificarà a l'expedientat, i contra esta no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudici que es pugui reproduir la petició de les proves que hagen sigut denegades,

en el tràmit d'al·legacions a la proposta de resolució i en el recurs contra la resolució de l'expedient.

Article 59. Proposta de resolució.

1. L'instructor, quan considere conclús l'expedient, formularà proposta de resolució en què fixarà amb precisió els fets, en farà la valoració jurídica i manifestarà si els considera constitutius de falta, amb indicació, si és el cas, de quina siga esta, la responsabilitat de l'expedientat i la sanció a imposar.

2. La proposta de resolució de l'expedient la notificarà l'instructor a l'interessat, que el sotmetrà a vista de l'expedient i li facilitarà una còpia completa de la documentació que no haja sigut entregada amb anterioritat, perquè, en el termini de deu dies, pugui al·legar tot el que considere convenient a la seua defensa i aportació de tots els documents que considere d'interés.

3. Formulades les al·legacions per l'interessat o transcorregut el termini sense cap al·legació, es remetrà l'expedient, amb caràcter immediat, a l'autoritat competent per a resoldre'l, a través d'aquella que, si és el cas, haja acordat la incoació de l'expedient.

4. Quan l'autoritat disciplinària no tinga la competència per a imposar la sanció que considere adequada, remetrà l'expedient a la que considere competent.

Article 60. Terminació sense declaració de responsabilitat.

Si en qualsevol fase del procediment l'instructor dedueix la inexistència de responsabilitat disciplinària o de proves adequades per a fonamentar-la, proposarà la terminació de l'expedient sense declaració de responsabilitat, i expressarà les causes que la motiven.

Article 61. Reducció de terminis.

Per raons d'urgència derivades de la necessitat de mantindre la disciplina, l'exemplaritat, o per la notorietat o gravetat dels fets, l'òrgan que va acordar la incoació podrà disposar que els terminis de tramitació de l'expedient es reduïsquen a la mitat del temps previst, excepte els de contestació al plec de càrrecs i d'al·legacions a la proposta de resolució.

SECCIÓ 3a. TERMINACIÓ

Article 62. Actuacions complementàries.

1. Rebut l'expedient disciplinari, l'autoritat competent, una vegada examinades les actuacions, dictarà una resolució o el tornarà a l'instructor perquè practique les diligències complementàries o les que hagen sigut omeses que es consideren necessàries per a resoldre el procediment o, si és el cas, perquè sotmeta a l'interessat una proposta de resolució que incloga una qualificació jurídica de més gravetat.

2. Abans d'adoptar qualsevol de les determinacions expressades en l'apartat anterior, i prèviament a dictar una resolució, serà preceptiu l'informe de l'assessor jurídic corresponent.

Article 63. Resolució.

La resolució que pose fi al procediment s'haurà de dictar d'acord amb el que preveu l'article 47 d'esta llei.

Article 64. Disposicions complementàries en la tramitació de determinats expedients.

1. En tots els expedients disciplinaris instruïts per faltes greus o molt greus a membres del Consell de la Guàrdia Civil serà preceptiu interessar l'emissió d'un informe, no vinculant, del dit Consell, que s'incorporarà a les actuacions. El dit informe haurà de ser emès en el termini de deu dies.

2. En cas d'expedients instruïts per faltes molt greus, s'haurà d'oïr el Consell Superior de la Guàrdia Civil, l'opinió del qual s'emetrà una vegada formulada per l'instructor la corresponent proposta de resolució, que s'incorporarà al procediment abans que esta siga notificada a l'interessat.

3. El que disposen els apartats anteriors no els serà aplicable en cas que l'expedient siga incoat per les faltes disciplinàries derivades de condemna per sentència penal.

4. Quan el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil considere que la sanció adequada és la de separació del servici, remetrà l'expedient al ministre de l'Interior qui, a la vista de les actuacions, proposarà al de Defensa la imposició de la dita sanció.

Article 65. Caducitat.

1. La resolució a què es referix l'article 63 d'esta llei i la notificació a l'interessat s'haurà de produir en un termini que no excedirà els sis mesos des de la data de l'acord d'incoació de l'expedient. Transcorregut este termini es produirà la caducitat de l'expedient.

2. Este termini es podrà suspendre per un temps màxim de sis mesos, per acord del director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, a proposta de l'instructor, en els casos següents:

a) Quan s'hagen de realitzar proves tècniques o anàlisis contradictòries o diriments proposades pels interessats.

b) Quan s'hagen d'aportar documents i altres elements de juí necessaris i que pel seu volum o complexitat no puguen realitzar-se raonablement en els terminis establits. Si l'aportació dels dits documents o elements de juí s'ha de realitzar pels interessats, la suspensió requerirà la sol·licitud prèvia motivada i l'acord que l'autoritze haurà d'expressar el termini de suspensió del procediment a este efecte.

c) Quan s'hagen de sol·licitar informes preceptius o que siguen determinants del contingut de la resolució a òrgans de l'Administració general de l'Estat o d'altres administracions públiques.

TÍTOL V

Execució de les sancions

CAPÍTOL I

Compliment de les sancions

Article 66. Executivitat de les sancions.

1. Les sancions imposades seran immediatament executives, i no suspendrà el seu compliment la interposició de cap tipus de recurs, ja siga administratiu o judicial.

2. Les sancions començaran a complir-se el mateix dia en què es notifique a l'infractor la resolució per la qual se li imposen, si en esta no es disposa, motivadament, el contrari.

3. Si no és possible el compliment de la sanció en el moment en què es dicte la resolució, per trobar-se el fun-

cionari en situació administrativa que ho impedisca, esta es farà efectiva quan el seu canvi de situació ho permeta, llevat que haja transcorregut el termini de prescripció.

4. No serà possible la suspensió o inexecució de les sancions imposades excepte en els supòsits previstos en els articles 69 i 77 i amb les limitacions establides en estos.

Article 67. Execució de la sanció de pèrdua d'havers amb suspensió de funcions.

1. Les sancions de pèrdua d'havers es faran efectives per l'òrgan competent en matèria de retribucions, a càrrec del sancionat.

2. No obstant això, quan el sancionat ho siga per falta greu podrà, amb la comunicació prèvia a l'òrgan corresponent, fraccionar el pagament durant els cinc mesos següents al de la imposició de la sanció.

3. Per a la determinació d'estes sancions es prendrà com a base la totalitat de les remuneracions íntegres mensuals que percebrà en el moment de la comissió de la falta, es dividirà per trenta aquella quantitat i es multiplicarà pel nombre de dies de sanció imposats.

Article 68. Concurrencia de sancions.

Quan concórreguen diverses sancions i no en siga possible el compliment simultani, este es durà a terme per orde de major a menor gravetat.

Article 69. Suspensió i inexecució de les sancions.

L'òrgan competent per a imposar la sanció podrà proposar al director general de la Policia i de la Guàrdia Civil, d'ofici o a instància del sancionat, i de manera motivada, la suspensió d'esta per un termini inferior al de la seua prescripció, o la inexecució de la sanció, quan hi haja causa justa per a això. El ministre de Defensa i el director general de la Policia i de la Guàrdia Civil podran acordar la suspensió o la inexecució de les sancions que imposen.

CAPÍTOL II

Anotació i cancel·lació de les sancions

Article 70. Anotació.

Totes les sancions disciplinàries s'anotaran exclusivament en el full de servicis del sancionat per mitjà d'una nota en què figuraran, a més de la sanció, l'expressió clara i concreta dels fets i la seua qualificació.

Article 71. Cancel·lació.

1. Les anotacions de les sancions, excepte la de separació del servici, seran cancel·lades d'ofici una vegada transcorreguts els terminis següents:

- Quatre anys, quan es tracte de sancions per faltes molt greus.
- Dos anys, quan es tracte de sancions per faltes greus.
- Sis mesos, quan es tracte de sancions per faltes lleus.

2. Els terminis es comptaran des que s'haja complit la sanció, sempre que durant eixe temps no haja sigut imposada a l'interessat cap pena o sanció disciplinària.

3. Les anotacions per falta lleu dels alumnes dels centres de formació de la Guàrdia Civil es cancel·laran, en tot cas, quan s'incorporen a l'escala corresponent.

Article 72. Efectes de la cancel·lació.

La cancel·lació d'una anotació de sanció produirà l'efecte d'anul·lar-la, sense que se'n puga certificar, excepte quan, tractant-se de faltes greus o molt greus, ho sol·liciten les autoritats competents, als efectes exclusius de les classificacions reglamentàries i, si és el cas, la concessió de recompenses. En les certificacions es farà constar expressament la cancel·lació.

TÍTOL VI

Recursos

Article 73. Requisits generals.

Contra les resolucions sancionadores, els interessats podran interposar, per escrit, els recursos d'alçada i reposició en els termes que preveuen els articles següents, sense perjudi del compliment de les sancions imposades.

Article 74. Recurs d'alçada.

1. Podran ser recorregudes en alçada davant del ministre de Defensa les resolucions sancionadores acordades pel director general de la Policia i de la Guàrdia Civil; davant d'este, les adoptades pels oficials generals, siga quina siga la seua jerarquia; davant dels generals caps d'unitat, centre o organisme de la Guàrdia Civil del qual directament depenguen, les dictades per les autoritats i els comandaments subordinats a estos als quals la present llei atribuisca competència sancionadora per falta lleu.

2. El recurs podrà interposar-se en el termini d'un mes, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució.

3. Contra la resolució de baixa en centre docent de formació cabrà interposar recurs d'alçada davant del ministre de Defensa.

Article 75. Recurs de reposició.

Contra les resolucions del ministre de Defensa podrà interposar-se recurs potestatiu de reposició en el termini d'un mes.

Article 76. Interposició dels recursos.

1. Els recursos d'alçada i de reposició es dirigiran a l'autoritat competent per a resoldre'l, bé de manera directa o a través de la unitat en què presten els seus servicis o en la qual estiga enquadrat administrativament l'interessat.

2. En cas de sancions per falta greu o molt greu podran presentar-se, a més, per mitjà de l'instructor de l'expedient.

Article 77. Suspensió de les sancions recorregudes.

1. El sancionat podrà sol·licitar de l'autoritat cridada a resoldre el recurs la suspensió de l'execució d'una sanció per falta greu o molt greu, durant el temps de tramitació del recurs, quan l'execució puga causar-li perjudi d'impossible o difícil reparació o es fonamente en alguna de les causes de nul·litat de ple dret previstes en la legislació de procediment administratiu comú.

2. Esta petició haurà de ser resolta en el termini de cinc dies i es denegarà si amb esta es causa perjudi a la disciplina, al servici, o a la imatge pública de la institució.

3. Transcorregut el dit termini es considerarà desestimada, sense perjudi de l'obligació de resoldre-la expressament.

Article 78. Recurs contenciós disciplinari militar.

1. Les resolucions adoptades en els recursos d'alçada i de reposició posaran fi a la via disciplinària i contra estes podrà interposar-se recurs contenciós disciplinari militar ordinari, en la forma i els terminis previstos en la legislació processal militar. De tot l'anterior s'informarà els recurrents en les notificacions que es practiquen, amb expressa indicació del termini hàbil per a recórrer i l'òrgan judicial davant del qual pot interposar-se.

2. El recurs contenciós disciplinari militar preferent i sumari podrà interposar-se contra les resolucions de les autoritats i els comandaments als quals la present llei atribueix competència sancionadora, en els termes que s'establix en la legislació processal militar.

Disposició adicional primera. Normes d'aplicació supletòria.

En tot el que no s'ha previst en la present llei, seran aplicació supletòria la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar.

Disposició adicional segona. Comunicació de resolucions judicials.

Els jutges i tribunals informaran la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil de tota resolució que pose fi als processos per delictes o falta que afecten el personal subjecte a la present llei.

Disposició adicional tercera. Col·laboració del Registre Central de Penats i Rebels.

El Registre Central de Penats i Rebels, a petició dels òrgans encarregats de la tramitació de procediments de cancel·lació de notes causades per la imposició de sancions disciplinàries i només a l'efecte d'estos procediments, certificarà la inexistència o, si és el cas, la constància d'antecedents penals en vigor relatius als interessats.

Disposició adicional quarta. Modificació del Codi Penal Militar.

La Llei Orgànica 13/1985, de 9 de desembre, per la qual s'aprova el Codi Penal Militar, queda modificada en els termes següents:

S'afeg un nou article 7 bis, amb el text següent:

«Les disposicions d'este codi no seran aplicables a les accions o omissions dels membres del cos de la Guàrdia Civil en la realització dels actes propis del servici que presten en l'exercici de les funcions que, per al compliment de la seua missió de protegir el lliure exercici dels drets i les llibertats i garantir la seguretat ciutadana, els atribuisca en cada moment la normativa reguladora del dit institut.

No obstant això, el que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable als membres del cos de la Guàrdia Civil en temps de guerra, durant la vigència de l'estat de setge, durant el compliment de missions de caràcter militar, o quan el personal del mencionat cos s'integre en unitats militars.»

Disposició adicional quinta. Modificacions de la Llei 42/1999, de 25 de novembre, de Règim del Personal de la Guàrdia Civil.

La Llei 42/1999, de 25 de novembre, de Règim del Personal de la Guàrdia Civil, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat d) del número 1 de l'article 88 queda redactat de la manera següent:

«d) Sanció disciplinària de separació del servici.»

Dos. En l'article 97 s'afeg l'apartat tercer següent:

«3. En l'expedient a què fa referència l'apartat anterior, el termini per a resoldre quedarà suspès quan amb anterioritat al moment en què es constaten els fets que motiven la seua incoació, s'instruisca un procediment judicial per delictes en què puguen imposar-se les penes de presó, inhabilitació absoluta i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, o un expedient disciplinari per falta molt greu. En estos casos, no es dictarà una resolució, si és el cas, fins que es dicte una resolució definitiva en el procediment judicial penal i es depure, si és el cas, l'eventual responsabilitat disciplinària per la condemna o bé es dicte una resolució en l'expedient disciplinari per falta molt greu.»

Tres. Les referències que es realitzen a la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, de Règim Disciplinari de la Guàrdia Civil, queden substituïdes per les de la present llei orgànica.

Disposició adicional sexta. Modificació de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat.

Es modifica l'apartat primer de l'article 15 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, que queda redactat de la manera següent:

«1. La Guàrdia Civil, per la seua condició d'institut armat de naturalesa militar, a efectes disciplinaris, es regirà per la normativa específica. Quan la Guàrdia Civil actue en el compliment de missions de caràcter militar o quan el personal del dit cos s'integre en unitats militars, serà aplicable el règim disciplinari de les Forces Armades.

En tot cas, serà competent per a la imposició de la sanció de separació del servici el ministre de Defensa, a proposta del d'Interior.»

Disposició transitòria primera. Règim transitori general.

1. Els qui, a l'entrada en vigor d'esta llei, es troben complint arrest per falta lleu o greu se'ls considerarà complida la dita sanció, i els qui es troben subjectes a arrest preventiu hi cessaran sense perjudici de la resolució que puga adoptar-se en el procediment sancionador corresponent.

2. Les faltes disciplinàries comeses amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'esta llei seran sancionades d'acord amb la normativa anterior, llevat que les disposicions de la present llei siguen més favorables per a l'interessat. La competència per a sancionar correspondrà a les autoritats i els comandaments amb potestat sancionadora determinada en la present llei.

3. Els procediments que a l'entrada en vigor d'esta llei es troben en tramitació continuaran regint-se fins a la seua conclusió per les normes vigents en el moment de la seua iniciació. Els recursos que s'hi interposen enfront de les resolucions dictades se substanciaran d'acord amb la nova regulació.

4. Les resolucions fermes que a l'entrada en vigor d'esta llei no hagen sigut executades totalment o parcialment, així com les que no hagen aconseguit fermesa, seran revisades d'ofici si de l'aplicació d'esta es derivaren efectes més favorables per al sancionat.

5. Fins que no es regulen reglamentàriament les missions militars que correspon executar a la Guàrdia Civil, el Govern en qualificarà expressament cada una segons la seua naturalesa. Igualment, abans de l'entrada

en vigor d'esta llei, el Govern determinarà el caràcter militar o no militar de les missions que ja estiga desenrotllant la Guàrdia Civil.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori relatiu a l'aplicació del Codi Penal Militar als membres de la Guàrdia Civil.*

1. Els fets punibles comesos pels membres de la Guàrdia Civil, en la condició de militars, fins a l'entrada en vigor d'esta llei seran castigats de conformitat amb el Codi Penal Militar, llevat que les disposicions del Codi Penal siguin més favorables per al reu, i en este cas, amb l'audiència prèvia d'este i oït el Ministeri Fiscal i les altres parts presentades, la Jurisdicció Militar, d'ofici o a instància de qualsevol dels mencionats, s'inhibirà a favor dels tribunals o jutjats de la jurisdicció ordinària.

2. El tribunal sentenciador revisarà, d'ofici o a instància de part, les sentències fermes no executades totalment que s'hagen dictat abans de la vigència d'esta llei, i respecte de les quals haja correspost l'absolució o una condemna més beneficiosa per al reu per aplicació taxativa del Codi Penal i no per l'exercici de l'arbitri judicial.

En les sentències dictades de conformitat amb el Codi Penal Militar i que no siguin fermes per trobar-se pendents de recurs, s'aplicaran d'ofici o a instància de part els preceptes del Codi Penal, quan resulten més favorables al reu, amb l'audiència prèvia d'este.

3. Els membres de la Guàrdia Civil que per aplicació del que disposa el Codi Penal Militar, o per revisió de la sentència, estiguen complint penes de privació de llibertat en establiments penitenciaris militars, hi seguiran fins a l'extinció de les dites penes.

Disposició derogatòria.

Queda derogada la Llei Orgànica 11/1991, de 17 de juny, de Règim Disciplinari de la Guàrdia Civil.

Disposició final primera. *Títol habilitant.*

La present llei es dicta a l'empara del que preveuen els articles 149, apartat primer, matèries 4a i 29a, i 104 de la Constitució.

Disposició final segona. *Caràcter de llei ordinària.*

La disposició addicional quinta té caràcter de llei ordinària.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern, mitjançant un reial decret, regularà, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'esta llei, les missions de caràcter militar que s'encomanen a la Guàrdia Civil.

2. S'autoritza el Govern a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució de la present llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 22 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

18393 REIAL DECRET LLEI 10/2007, de 19 d'octubre, pel qual s'adopten mesures urgents per a reparar els danys causats per les intenses tempestats de pluja i vent i inundacions que han afectat la Comunitat Valenciana durant els dies 11 a 19 del mes d'octubre de 2007. («BOE» 254, de 23-10-2007.)

Durant els dies 11 a 19 del mes d'octubre intenses tempestats de pluja i vent han descarregat gran quantitat d'aigua sobre la Comunitat Valenciana, que han provocat nombroses destrosses materials i la mort d'una persona com a conseqüència directa d'estos fets.

Estos successos han afectat amb especial gravetat la província d'Alacant, on s'han registrat precipitacions de més de 400 litres per metre quadrat en alguns punts. Concretament, en el municipi del Verger les aigües desbordades del riu Girona van provocar greus danys en infraestructures municipals i en vivendes particulars, que van lamentar inclús la mort d'una persona anciana que es trobava en el moment de la inundació en el seu domicili. En esta localitat, nombrosos veïns han hagut de ser desallotjats de les seues cases davant de la impossibilitat d'habitar-les a curt termini, a causa de la important afectació que han produït les inundacions en les vivendes, amb pèrdua, en molts casos, de la totalitat d'efectes domèstics.

Igualment, al municipi de Beniarbeig, les pluges torrencials han originat que la força de les aigües del riu Girona afonara parcialment el pont que unix ambdós costats de la localitat, el qual va originar inundacions de tal envergadura que van obligar alguns veïns a refugiar-se en les teulades de les seues vivendes, d'on van haver de ser rescatats per mitjà d'helicòpters.

Finalment, dins de la província d'Alacant, cal esmentar també els danys patits en les localitats de Calp, els Poblets i Xàbia, així com destrosses de diversa consideració en municipis de la província de València, com ara Almussafes, Enguera, Llocnou de Sant Jeroni i Sumacàrcer.

Els fets descrits han originat greus danys en infraestructures de titularitat municipal, així com en béns de titularitat privada, tant immobles destinats a vivenda com a establiments comercials i explotacions agrícoles i ramaderes.

En el marc de l'Estat autònom en el qual Espanya s'ha constituït, les distintes administracions territorials, fent ús de les competències que tenen assumides, han donat resposta immediata a la situació d'emergència presentada; per a això, ha sigut necessari el suport de l'Administració general de l'Estat a fi de garantir la vida i seguretat dels damnificats pel temporal, i s'han mobilitzat per a este fi mitjans de la Unitat Militar d'Emergències, que van constituir un lloc de comandament avançat en la localitat del Verger, per a col·laborar en les tasques necessàries per a restablir la normalitat en la zona més afectada per les inundacions.

Així mateix, dins del mateix marc de cooperació i de col·laboració interadministrativa, el Ministeri de l'Interior disposa d'una línia d'ajudes destinades a situacions de naturalesa catastròfica, d'aplicació permanent, dirigides a abonar ajudes de caràcter immediat a persones que han patit danys personals o en les seues vivendes i efectes. Estes subvencions abasten també corporacions locals que han dut a terme actuacions d'emergència, com ara neteja de vies públiques, desobstrucció de clavegueram, evacuació i allotjament de damnificats i d'altres de semblant caràcter que es realitzen, a fi de garantir servicis públics necessaris per a salvaguardar la vida i seguretat de les persones. Finalment, i en menor grau, les ajudes abasten establiments comercials i comunitats de propietaris en règim de propietat horitzontal.